

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.313/2010/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év április hó 26. napján** megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 21.B.284/2010/19. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott terhére megállapított bűncselekményt emberölés bűntette kísérleteként (Btk. 166. § (1) bekezdés) minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 3 (három) évre súlyosítja azzal, hogy fogházban rendeli végrehajtani.

A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vádlottat 3 (három) évre a közügyek gyakorlásától eltiltja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 7.620,- (hétezer-hatszázhusz) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A vádlottat a Fővárosi Bíróság 2010. július hó 13. napján kelt 21.B.284/2010/19. számú ítéletével bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés bűntettében (Btk. 170.§ (1) bekezdés (6) bekezdés), ezért 1 évi és 6 (hat) hónapi végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt. Az első fokú bíróság rendelkezett az elkobzásról, bűnjelek kiadásáról, megsemmisítéséről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosabb minősítés megállapítása és a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, a vádlott és védője tudomásul vette az ítéletet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.737/2010/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést téves minősítés és a büntetés súlyosítása végett fenntartotta. Indítványozta, hogy a részleges megalapozatlanság kiküszöbölése miatt a bíróság az ügyben tárgyalást tartson, melyen a beszerezni indítványozott orvosi dokumentáció releváns részét tegye a bizonyítási eljárás anyagává.

A tárgyaláson jelenlévő ügyész az ismertetett orvosi dokumentumok és rendőri jelentés alapján az átiratban foglaltakat fenntartotta. A cselekmény súlyosabb minősítését - emberölés büntettének kísérlete - valamint a főbüntetés súlyosítását indítványozta.

Az ügyész fellebbezése alapos.

A bejelentett fellebbezés kapcsán a Fővárosi Ítéltábla az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából szükséges bizonyítékokat feltárta, eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. Az eljárási résztvevőkkel szemben a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, s az arra adott válaszok is rögzítésre kerültek. A releváns okirati bizonyítékok felolvasása megtörtént.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről számot is adott.

A tényállás azonban kiegészítésre szorult, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Be 353.§-a alapján bizonyítást vett fel és ennek keretében a terhelt befogadásról készült orvosi dokumentumok, valamint a BV Kórházban végzett vizsgálatokkal kapcsolatos orvosi dokumentáció beszerzését rendelte el.

A befogadásról szóló orvosi dokumentumok, a BV Kórház vizsgálati anyaga valamint a rendőri jelentés - amelyet az ítéltábla a tárgyaláson ismertetett - nem igazolta a vádlott a sértettre vonatkozó - bántalmazással kapcsolatos - előadását. Terhelten sem előállítása, sem befogadása időpontjában külsérelmi nyom nem volt, előállítása során bántalmazásáról nem beszélt az előállítását végző rendőrként sem.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat irathűen rögzítette, egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte, tényből tényre is helyesen következtetett. A megállapított tényállás döntően mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, néhány részletében azonban azt a Be. 352.§ (1) bekezdés a.)

pontja alapján a másodfokú bíróság az iratok tartalma és a vádlott másodfokú eljárásban tett nyilatkozat alapján az alábbiak szerint helyesbíti és egészíti ki:

- Az ítélet személyi részét annyiban pontosítja, hogy „a vádlott jelenleg is enyhe fokú szellemi leépülésben szenved, amely azonban nem zárja ki és nem korlátozza abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyes következményeit felismerje.” (elmeorvos-szakértői vélemény nyomozati iratok 317. oldal)
- A történeti tényállásból a sértett által megvalósított támadásra, bántalmazásra utaló kitételeket kirekeszti.
- A történeti tényállás 3. bekezdésének első mondatát azzal egészíti ki: a tényleges gyógytartam 4 hét.

Az így pontosított, kiegészített tényállás már minden tekintetben megalapozott, a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, amikor számot adott arról, hogy a vádlott vallomásaival szemben miért a sértett első, nyomozati vallomásra alapította a tényállást, mely vallomást az igazságügyi orvosszakértő véleménye is megerősített. Az első fokú bíróság ítéletében kizárólag a sértetti bántalmazással kapcsolatos kitételek voltak iratellenesek, vádlott e körben tett vallomásrészét az eljárás során megvizsgált bizonyítékok nem támasztották alá.

Így a sértett nyilatkozatát e körben alátámasztotta 1-es és 2-es tanúvallomása, veszekedést nem hallottak és kizárólag a sértett beszélt nekik az őt ért támadásról, mellyel kapcsolatban a vádlottat nevezte meg. A vádlott bántalmazásról, tettlegességről nem beszélt nekik, rajta sérülést nem láttak. A vádlottra vonatkozó orvosi iratok, rendőri jelentés is cáfolta a vádlott e körben tett előadását, mindezekre figyelemmel rekesztette ki ezeket a megállapításokat a másodfokú bíróság.

Az irányadó tényállásból okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés, de a cselekmény minősítése nem felel meg a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

Az első fokú bíróság hosszan indokolta - ítélet 8. oldal 1. bekezdésétől 9. oldal 3. bekezdéséig (tárgyi- alanyi tényezők) - miért nem állapította meg az ennél súlyosabb, eredetileg az ügyészi vádban írt minősítést.

Ugyanakkor a 15.számú Irányelvben foglaltak alapján, amit az első fokú bíróság a jogi indokolásában felsorolt, mint testi sértés okozására irányuló szándékot, az mind ölésre irányuló szándéokra utalt. A másodfokú bíróság a jogi indokolást kiegészíti azzal, hogy a vádlott a cselekmény elkövetéséül egy 11,5 cm pengehosszúságú kést használt, amely az emberi élet kioltására alkalmas eszköz, s amely eszköz az ölési cselekmények elkövetésének egyik tipikus eszköze. A kezében tartott késsel a vádlott egy ízben, irányítottan, nagy erővel szúrta meg a sértettet olyan testtájékon, amelyről köztudomású, hogy életfontosságú szerveket takar. A sértett

vonatkozásában, tudattartalmának át kellett fognia, hogy az alkalmazott eszköz - nagy erővel véghezvitt cselekvőség esetén - az emberi élet kioltására alkalmas.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott szándéka a sértett megölésére irányult, akinek életét a gyors szakszerű orvosi beavatkozás mentette meg. Itt utal a másodfokú bíróság arra, hogy az adott sérülésből szivárgó vérzés nem azt jelzi, hogy a sértett élete a szúrás következtében nem volt veszélyben illetve a szúrás következménye életkilátásait nem veszélyeztette, hiszen az orvosszakértői vélemény e körben egyértelmű: a szúrás következménye 200-300 ml térfogatú hasúri vérgyülem, amely azonnali hasfeltárási műtétet indukált. Ennek elmaradása esetén nem feltétlenül, de bekövetkezett volna sértett halála hasúri vérzés és/vagy hasúri fertőzés okából.

A vádlottnak a cselekmény elkövetése utáni magatartása - jajgatott, párnát hozott - sem ad alapot olyan következtetés levonására, hogy nem állt szándékában korábban a sértett életének kioltása. A sértetthez érzelmileg erősen kötődő vádlott a földön fekvő, magatehetetlen élettársát látva szembesült cselekménye következményeivel és a maga módján igyekezett tenni valamit, azonban cselekvősége tevékeny megbánásként nem értékelhető, jogos védelmi helyzet pedig a sértett által megvalósított bántalmazás hiányában szóba sem jöhet.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek szerint a vádlott által elkövetett cselekményt a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntetéként, annak a Btk. 16.§-a szerinti kísérletének minősítette.

A büntetés kiszabása kapcsán figyelembe veendő körülményeket az első fokú bíróság általában helyesen sorolta fel. További enyhítő körülmény a vádlott beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottsága, hogy a cselekménye kísérleti szakban maradt, nyomatékos enyhítő körülmény vádlott megromlott egészségi állapota (tbc megbetegedése, szívbetegsége és az a körülmény, hogy a bal fülére nem hall).

Mellőzte a másodfokú bíróság a súlyosító körülmények köréből az eszköz különösen veszélyességére való utalást, ugyanis az emberölés „szokványos” elkövetési eszköze a kés. Mellőzte továbbá az enyhítő körülmények köréből az eshetőleges szándéokra utalást, a vádlott az ölési cselekmény során egyenes szándékkal cselekedett.

Az elsőfokú bíróság Btk. 87. § (2) bekezdés c) pontjára hivatkozásával szemben, a megváltoztatott minősítésre figyelemmel vádlott büntetésének az 5 éves törvényi minimum helyetti enyhítését a Btk. 87. § (2) bekezdés b) pontja teremti meg.

Figyelemmel a vádlott által elkövetett bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára és valamennyi bűnösségi körülményre, a Fővárosi Ítéltábla az első fokú bíróság által kiszabott főbüntetést nem találta elégségesnek a büntetési célok eléréséhez, ezért a szabadságvesztés büntetést súlyosította.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a megváltozott minősítésre figyelemmel, a nagyobb számú enyhítő körülmény figyelembevételével is szükséges a vádlottal szemben a büntetés súlyosítása, ez áll arányban az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, a súlyosító és enyhítő körülményekkel.

A vádlott megromlott egészségi állapotára figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk. 45. § (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztést fogház fokozatban rendelte letölteni.

A vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért a másodfokú bíróság a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlottal szemben a Btk. 53. §-a alapján az 55. § (1) szerinti időtartamban meghatározva közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki.

A másodfokú bíróság a határozott idejű szabadságvesztés büntetésre ítélt vádlott esetében a Btk. 89. § (1)-(2) és (3) bekezdésre való utalást mellőzte.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtatta meg, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A bűnügyi költség viselésével kapcsolatban az ítéltábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2012. év április hó 26. napján

Dr. Rédei Géza s.k.	Vincze Piroska s.k.	. Mató Ágnes s.k.
tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 21.B.284/2010/19. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.313/2010/12. számú ítéletével a mai napon jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2012. év április hó 26. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő